

paa selve Socialismen, men jeg skal ikke følge ham i dette Stykke; thi det vilde vel ikke være ærede Medlemmer saa absolut tilfredsstillende at høre en længere Udvikling af mig om Socialismen, om, hvad Socialismen er, og hvad den tilstræber; men naar det ærede Medlem udtalte, at Socialismen er en Taage teori, som han ikke kan forstaa, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skulde undlade at kaste med Sten, saa længe han selv sidder i et Glas hus. Der findes paa den politiske Himmel en lige saa stor Taageplet, som mange have rettet deres Øjne imod, hvis Væsen man har søgt at udgrænse, og som man har søgt at opløse i sine Bestanddele, og denne store Taageplet hedder „Venstre“. Man ser denølge frem og tilbage, til sine Tider gaar den itu, og somme Tider samler den sig igen; men hvad den indeholder, er ikke godt at blive klog paa. Jeg tror, at jeg vanskeligere naar at forstaa, hvad „Venstre“ egentlig tilstræber, end det ærede Medlem naar at forstaa, hvad Socialismen tilstræber.

Jeg tillod mig at rette nogle Anker angaaende Statens Forhold til dens Arbejdere og at gøre nogle Henstillinger desangaaende til den ærede Indenrigsminister. Den ærede Indenrigsminister udtalte, at han, hvad Lønnen angik, henholdt sig til Rigsdagens Bevillinger, og han udtalte, at min Anke ikke var præciseret nok, men jeg vil gentage, hvad jeg udtalte saavel i Fjor som ogsaa i Aar, at jeg ikke fremdrog dette enkelte Punkt, fordi jeg vilde henlede Opmærksomheden specielt paa dette Punkt, men jeg fremdrog det for at vise, hvilket Forhold der eksisterer indenfor de forskellige Omraader, hvor Staten staar som Administrator, og jeg henstiller til den ærede Indenrigsminister og til Finansudvalget at sætte sig nærmere ind i de Dele og undersøge de Forhold, saaledes at der virkelig kommer Lys ind i, hvorledes Staten lønner sine Arbejdere, og hvorledes deres Arbejdstid er, saaledes at man dog ikke skal kunne paapege saadanne Forhold, som jeg paapegede sidste Gang, jeg havde Ordet, at der er Arbejdere i Statens Tjeneste, som have hver anden Dag 12 og hver anden Dag 18 Timers Arbejde, for hvilket de saa en Løn af 51 Kr. om Maaneden. Den ærede Minister udtalte, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg omtalte, at det var Lønningstrav, der vare rejste ved den Arbejdsnedlæggelse, som skete i Aarhus. Jeg kender fuldt vel de Forhold, som den ærede Minister udtalte sig om, at det kun var paa det ene Værksted, hvor man nedlagde Arbejdet, men at saa Arbejderne paa de andre Værksteder bleve drevne ind derpaa af Administra-

tionen. Der blev fra Baneadministrationens Side fordreret, at flere Arbejdere skulde forlade det Arbejde, hvorved de havde staaet og arbejdet rolig i 14—15 Aar, og gaa over til et fuldstændig fremmed Arbejde og overtage en Plads der, som de slet ikke ønskede; og det eneste, de ønskede, var at saa Lov til at blive staaende og arbejde rolig paa deres Plads som hidtil, men det vilde Statsbanernes Administration ikke tillade, og derfor var det, at denne Bevægelse fik et saa stort Omfang, som den fik. Den ærede Minister oplæste nogle Tal, og disse Tal skulde bevise, at Arbejderne nedlagde Arbejdet af andre Grunde end for at opnaa Lønningssforhøjelse, fordi de i Forvejen havde den Løn, som de gjorde Krav paa. Jeg skal tildele mig at udtale en Tvivl om disse Tals Paalidelighed. Jeg ved vel, at den ærede Minister har dem fra Kontoret derovre, at de ere uddragne af selve Bøgerne, men det kommer jo an paa, hvorledes man ser paa disse Tal, og hvorledes de ere fremkomne. Er det saaledes, at disse Timer, der bleve omtalte, ere Normaltimer, altsaa at Gennemsnitslønnen er regnet efter 10 Timer, saa passer det ikke, for Arbejdstimerne ere flere end de normale Timer. Jeg har talt i Dag med Arbejdere derovrefra, og de sige, at disse Tal kun kunne være fremkomne ved, at Arbejdere have arbejdet over, have haft Udearbejde, saaledes at de altsaa have arbejdet i betydelig længere Tid, og saa ere disse Tal fremkomne derved, at Lønnen er bleven divideret med de 10 Arbejdstimer. ... (Indenrigsministeren: Reduceret til 10 Timer). Ja, reduceret til 10 Timer, i Stedet for at man skulde have divideret med det virkelige Antal af Arbejdstimer. Jeg skal saaledes opløse i et enkelt Forhold, hvilken Betydning dette kan have haft: Hvis en af Banens Haandværkere bliver udsendt til et Punkt paa Linjen for at arbejde der en Dag, som det sker tit, og rejser fra Aarhus med Toget Kl. 5²⁵ om Morgenen, medens han kommer hjem Kl. 12⁴⁵ Nat, saa vil den Tid blive beregnet for 2³/₈ Dag, idet denne højere Dagløn kommer paa Overarbejdet, derved at vedkommende, naar han er borte fra sit Hjem, har Fornødenheder, han skal have tilfredsstillet, og som blive ham dyre, end hvis han er hjemme. Ligeledes bliver der, naar de saaledes ere ude, ubetalt Natpenge til Nattefogis, og hvis altsaa disse 2³/₈ Dag, som fremkommer ved et saadant Forhold, bliver divideret med 10 Timer, vilde der komme en meget stor Timebetaling frem, men den passer ikke, idet den skulde selvfølgelig være divideret med det Antal Timer, som der virkelig var arbejdet i, og Arbejderne udtalte, at saaledes maatte